

## ναυαγώ

**ναυαγώ**, ρ. [<αρχ. ναυαγῶ], ναυαγώ· καταλήγω σε οριστική και πλήρη αποτυχία, σε καταστροφή: «ναυάγησαν οι συνομιλίες || ναυάγησε η επιχείρηση || ναυάγησε η σχέση μας»·

- ναυάγησε η δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#)·

- ναυαγώ τη δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας